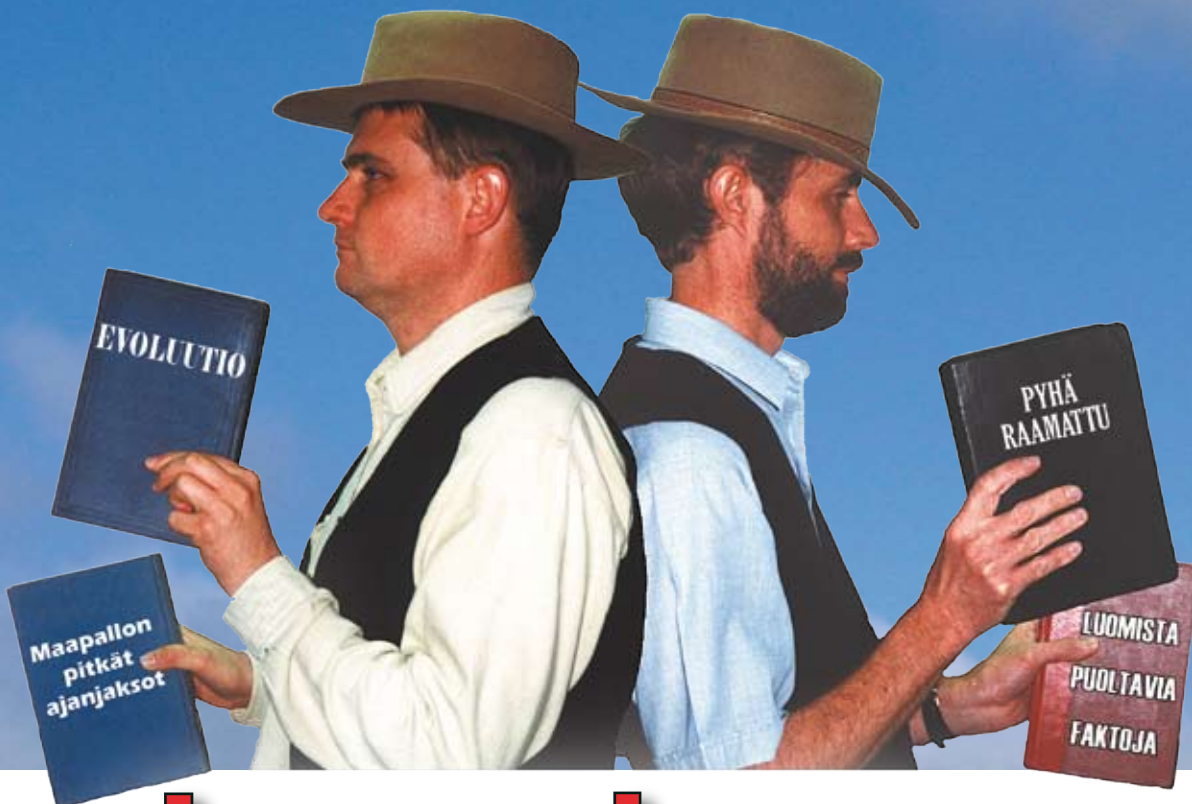

Jos puhut luomisesta henkilön kanssa, joka vaatii: "Jätä Raamattu asian ulkopuolelle", silloin hän todellisuudessa ehdottaa, että "korttipakka" pitäisi peukaloida hänen mielensä mukaan.

Luominen

"Missä näyttö?"

Ken Ham

Vuosien mittaan monet ihmiset ovat haastaneet minua kysymyksillään, kuten: "Olen yrittänyt todistaa ystäväilleni, mutta he sanovat, etteivät usko Raamattua eivätkä ole kiinnostuneita sen sisällöstä. He haluavat konkreettisia todisteita siitä, että on olemassa Jumala, joka on luonut kaiken. Vasta sen jälkeen he ovat valmiita avoimesti keskustelemaan kristinuskosta. Mitä todisteita voin antaa heille viittamatta Raamattuun, jotta he alkaisivat kuunnella minua?"

Vastaukseni on lyhyesti sanottuna seuraavanlainen:

Todisteet

Kaikilla kreationisteilla ja evolutionisteilla, kristityillä ja ei-kristityillä on **amat** todisteet – amat faktat. Mieti asiaa: meillä kaikilla on sama

maapallo, samat fossiilikerrostumat, samat eläimet ja kasvit, samat tähdet – faktat ovat aivan samanlaiset.

Ero on siinä miten **tulkitsemme** faktoja. Miksi sitten tulkitsemme faktoja eri tavalla? Näin tapahtuu, koska lähdemme liikkeelle erilaisista **ennakko-oletuksista**. Olettamukset ovat asioita, joita pidetään tosina pystymättä todistamaan niitä. Nämä olettamukset puolestaan ovat lähtökohta muille päätelmille. *Kaikki* ajattelu perustuu olettamuksiin (joita kutsutaan myös **aksiomeiksi**). Erityisen merkityksellistä tästä tulee, kun kyseessä ovat menneet tapahtumat.

Menneisyys ja nykyisyys

Meistä jokainen elää nykyisyydessä – kaikki faktat ovat nykyisyydessä. Kun yritämme ymmärtää todisteiden alkuperää (Mistä eläimet ovat peräisin? Miten fossiilikerrostumat muodostuivat? jne.), yritämme itse asiassa yhdistää menneisyyden

nykyisyyteen.

Mutta jos emme ole olleet menneisyydessä tarkkailemassa tapahtumia, kuinka voimme tietää mitä on todella tapahtunut ja miten voimme selittää nykyisyyttä? Olisi hienoa, jos meillä olisi aikakone, jotta voisimme varmasti tietää menneisyyden tapahtumat.

Kristityt todellakin väittävät, että heillä tiettyssä mielessä on "aikakone". Heillä on kirja nimeltä Raamattu, joka väittää olevansa Jumalan Sana. Sana on ollut aina olemassa, ja Hän on ilmoittanut meille ne menneisyyden tärkeimmät tapahtumat, joista meidän tulee olla tietoisia.

Näiden tapahtumien **perusteella** (luominen, syntiinlankeemus, veden-

FOSSIILIT OVAT

NYKYISYYDESSÄ!

Nykyisyys ei ole avain menneisyyteen.

Kaikkitietävän silminnäkijän eli Luojan 100% erehtymätön kuvaus!

Ilmoitus on avain menneisyyteen ja nykyisyyteen!

laisten käsitystensä perustana olevia syitä. Ihminen tulkitsee todisteita toisin vasta silloin, kun hän laittaa erilaiset silmälasit päähänsä – tällä tarkoitetaan omien ennako-oletusten muuttamista.

Olen huomannut, että näitä asioita ymmärtävä kristitty voi todellakin laittaa evolutionistin silmälasit päähänsä (hyväksymättä kuitenkaan hänen ennako-oletuksiaan tosina) ja ymmärtää, miten evolutionistit katsovat todisteita. Mutta on monia syitä siihen, mukaan lukien hengelliset syyt, että ei-kristitty ei yleensä pysty laittamaan kristityn silmälasia päähänsä – ellei hän tajua, että väittelyn luonne perustuu ennako-oletuksiin, ja ala sen seurauksena kyseenalaistaa omia ennako-oletuksiaan.

Toisinaan on tietenkin mahdollista, että vain esittämällä ”todisteet” voit vakuuttaa jonkun siitä, että jokin tietty luomista puoltava tieteellinen väite on järkevä ”faktojen perusteella”. Mutta jos tämä henkilö kuulee samoista todisteista erilaisen *tulkinnan*, joka vaikuttaa paremmalta kuin sinun esittämäsi, hän tavallisesti muuttaa mieltänsä ajatellen, että nämä toiset ovat löytäneet ”vakuuttavampia faktoja”.

Mutta jos ensin auttaisit tätä hen-

paisumus, Baabelin torni jne.) meillä on sarja ennako-oletuksia, joiden avulla voimme rakentaa ajattelutavan nykyisyyden todisteiden tulkitsemiseksi.

Myös evolutionisteilla on tiettyjä käsityksiä ja ennako-oletuksia menneisyydestä/nykyisyydestä – esimerkiksi väite, ettei Jumalaa ole (tai ei ainakaan ketään, joka olisi suorittanut erityisen luomistyön) – jolloin he rakentavat erilaisen ajattelutavan nykyajassa havaittavien todisteiden tulkitsemiseen.

Niinpä, kun kristityt ja ei-kristityt väittelevät todisteista, he itse asiassa väittelevät *ennako-oletuksiin* perustuvista *tulkinnoin*taan.

Usein väittely kääntyy seuraavanlaiseksi: ”Etkö tajua mistä puhun?”

”En tajua. Etkö sinä tajua, miten väärässä olet?”

”Ei, en minä ole väärässä. On päivänseivää, että olen oikeassa.”

”Ei, se ei ole päivänseivää.” Ja niin edelleen.

Molemmat väittelijät puhuvat samoista todisteista, mutta he katsovat todisteita erilaisten silmälasien läpi.

Vasta kun molemmat tajuaavat,

että heidän väittelynsä todellisuudessa koskeekin heidän ennako-oletuksiaan, he alkavat käsitellä eri-

kilöä ymmärtämään ennakko-oletuksia, silloin hän pystyisi paremmin ymmärtämään, mistä on kyse – erilaiset tulkinnat perustuvat erilaisiin ennakko-oletuksiin – ts. käsitykset, joihin tulkintojen tekeminen perustuu, ovat alusta alkaen erilaiset.

Opettajana ollessani huomasin, että joka kerta, kun opetin oppilaille luomisen ”faktoina” pitämiäni asioita, heidän toinen opettajansa tulkitsi nämä faktat heille uudestaan. Oppilaat tulivat sitten takaisin luokseni ja sanoivat: ”Hyvä herra, teidän täytyy yrittää uudelleen.”

Mutta kun opin opettamaan oppilaille, kuinka me tulkitsemme faktoja ja kuinka tulkinnat perustuvat ennakko-oletuksiimme, oppilaat alkoi-

vat kyseenalaistaa toisen opettajan perimmäisiä oletuksia hänen yrittäessään tulkita faktoja uudelleen. Nyt oppilaat eivät enää tulleetkaan luokseni vaan toinen opettaja! Tämä opettaja oli suunniltaan, koska oppilaat eivät hyväksyneet hänen tulkintojaan todisteista ja kyseenalaistivat hänen ajattelunsa perustan.

Opin opettamaan oppilaille, kuinka heidän tulee ajatella enemmän kuin mitä heidän pitää ajatella. Miten valtavan muutoksen se saakaan aikaan luokassani! Olen ollut ikionnellinen, kun jotkut oppilaistani ovat tulleet kertomaan minulle, joskus vuosikymmeniäkin myöhemmin, kuinka heistä tämän opetuksen seurauksena tuli aktiivisia, vakaita kristittyjä.

Naturalismi, logiikka ja todellisuus

Luomista vastustavat ihmiset eivät ehkä ole tietoisia omasta perusenakko-oletuksestaan, joka sulkee Jumalan ulkopuolelle *a priori* (edeltä käsin), naturalismista/materialismista (kaikki on tullut materiaasta, ei ole yliluonnollista, ei aiempaa luovaa älykkyyttä).¹ Seuraavat kaksi tosielämän esimerkkiä korostavat joitakin tämän oletuksen ongelmia:

* Nuori mies lähestyi minua seminaarissa ja totesi: ”No niin, uskon yhä ’alkuräjähdykseen’, ja siihen, että olemme tulleet tänne sattumalta umpimähkäisten prosessien seurauksena. En usko Jumalaan.” Vastasin hänelle: ”No niin, silloin ilmeisesti myös aivosi ja ajatusprosessisi ovat umpimähkäisyyden tuotosta – et siis tiedä, kehittyivätkö ne oikealla tavalla, et edes sitä, mitä oikea voisi tarkoittaa tässä asiayhteydessä. Nuori mies, et tiedä, teetkö oikeita lausuntoja tai kysytkö edes oikeita kysymyksiä minulta.”

Tämä nuori mies katsoi minua ja tokaisi: ”Mitä kirjaa suosittelkaan?” Hän ymmärsi lopulta, että hänen uskomuksensa teki tyhjäksi hänen oman perustansa

Väittelyn ehdot

Jotkut ihmiset vaativat, että keskustelussa ei saa käyttää Raamattua. Silloin *he* sanelevat väittelyn ehdot. Nämä ehdot ovat pääsisällöltään seuraavat:

a. ”Faktat” ovat neutraaleja. Kuitenkaan ei ole olemassa ”raakoja faktoja”; *kaikki* faktatkin ovat tulkintoja. Heti kun Raamattu jätetään pois väittelystä, kristityt menettävät ennakko-oletuksensa, eivätkä he pysty tulkitsemaan faktoja vaihtoehtoisella tavalla. Vastapuolella olevat saavat silloin yliotteen, koska heillä on yhä *omat* ennakko-oletuksensa – katso laatikko alla.

– moinen ”järkeily” tuhoaa pohjan perusteiltakin.

* Eräässä toisessa seminaarissa mies tuli luokseni tilaisuuden jälkeen ja sanoi: ”Olen oikeastaan ateisti. Koska en usko Jumalaan, en usko absoluutteihin ja huomaa, etten voi olla varma edes todellisuudesta.” Vastasin hänelle: ”Mistä silloin tiedät, että olet todella täällä tekemässä tätä lausuntoa?” Hän vastasi: ”Hyvä näkökohta.” Kysyin: ”Mikä näkökohta?” Mies katsoi minua ja hymyili sanoen: ”Ehkä minun pitäisi mennä kotiin.” Sanoin hänelle: ”Ehkä sitä ei ole olemassakaan.” Mies sanoi: ”Hyvä näkökohta.” Vastasin: ”Mikä näkökohta?”

Tämä nuori mies ymmärsi varmasti viestin. Filosofisesti ajatellen, jos Jumalaa ei ole olemassa, miten kukaan voi viime kädessä puhua todellisuudesta? Miten kukaan voi edes uskoa järkevästi, että on olemassa sellainen asia kuin totuus, saati sitten päättää, mikä se on?

Kommentti

1. Jopa monet tunnustavat kristityt, jotka ovat evolutionisteja, puolustavat tätä ”käytännön välttämättömyytenä”, kun puhutaan tieteellisistä asioista, kuten *alkuperästämme*.

b. Totuus voidaan/tulisi määrittellä Jumalasta riippumattomasti. Kuitenkin Raamattu sanoo: *Herran pelko on viisauden alku* (Ps. 111:10); *Herran pelko on tiedon alku* (Sananl. 1:7). *Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkitettava hengellisesti* (1. Kor. 2:14).

Kristitty ei voi erottaa taistelun hengellistä luonnetta taistelusta itsestään. Ei-kristitty ei ole puolueeton. Raamattu tekee asian hyvin selväksi: *Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa* (Matt. 12:30); *Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat* (Joh. 3:19).

Tällaisiin väittelyn ehtoihin suostuminen merkitsee myös epäsuoraa hyväksyntää vastapuolen esitykselle, jonka mukaan Raamatun kuvaus maailmankaikkeuden historiasta on merkityksetön sen historian ymmärtämiselle!

Viime kädessä Jumalan Sana todistaa syylliseksi

Ensimmäisessä Pietarin kirjeessä (3:15) sekä muualla Raamatussa tehdään selväksi, että meidän tulee käyttää kaikkia mahdollisia perusteluja vakuuttaessamme ihmisiä totuudesta. Toisessa Korinttolaiskirjeessä (10:4-5) sanotaan, että meidän täytyy

osoittaa virheelliset käsitykset vääräksi (kuten Paavali teki saarnatessaan pakanaille). Silti emme saa koskaan unohtaa Hebrealaiskirjeen kohtaa 4:12: *Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija...*

Lisäksi Jesajan kirjassa sanotaan (55:11): *... niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.*

Vaikka ihmisten esittämät perustelut olisivatkin vakuuttavia, viime kädessä Jumalan Sana todistaa ihmiset syylliseksi ja avaa heidän mielensä totuudelle. Niinpä emme saa koskaan irtautua Jumalan Sanasta, kun esitämme perustelujamme.

Käytännön esimerkkejä

Kun joku sanoo minulle, että hän haluaa ”näyttöä” tai ”todisteita”, ei Raamattua, vastaukseni kuuluu seuraavasti:

”Kenties et usko Raamattuun, mutta minä uskon. Ja uskon, että se antaa minulle oikean perustan, jotta voin ymmärtää tätä maailmankaikkeutta ja tulkita oikein faktoja ympärilläni. Annan sinulle joitakin esimerkkejä miten Raamattuun perustuva ajatteluni selittää maailmaa ja siitä, ettei ajatteluni ole tieteen kanssa ristiriidassa. Raamattu sanoo esimerkiksi, että Jumala loi erilliset eläin- ja kasvilajit. Kerron sinulle, mitä tapahtuu, kun lähdän liikkeelle tästä ennako-oletuksesta. Valaisen esimerkein, kuinka erilaiset prosessit, kuten luonnonvalinta, geneettinen ajautuminen jne. voidaan selittää ja tulkita. Tulet huomaamaan, miten järkevää Raamattuun perustuva perinnöllisyystiede on.”

Voit selittää asiaa lukuisin tieteellisin esimerkein ja osoittaa, miten esimerkiksi synty ja tuomio liittyvät geologiaan ja fossiileihin. Tai miten haitalliset mutaatiot, väkivalta ja kuolema ovat ymmärrettävissä, kun ajatellaan ihmisen syntiinlankeemusta ja siitä seurannutta luomakunnan kiroamista.

Heti kun olen selittänyt joitakin

edellä mainituista asioista yksityiskohdaisesti, jatkan: ”Nyt pyydänkin sinua puolustamaan omaa, näihin kysymyksiin liittyvää mielipidettäsi. Ole hyvä, ja osoita minulle, miten sinun ajattelutapasi, joka perustuu sinun uskomuksiisi, sopii näihin samoihin todisteisiin. Lisäksi haluan sinun osoittavan, missä kohden tieteellinen ajatteluni ja logiikkani ovat väärässä.”

Tällä tavoin keskustelemalla kristitty:

a. Rakentaa ajattelutapaansa käyttämällä Raamatullisia ennako-oletuksia, joiden mukaan hän tulkitsee todisteita.

b. Osoittaa, että Raamattu ja tiede kulkevat käsi kädessä.¹

c. Asettaa kyseenalaiseksi toisen henkilön ennako-oletukset (joita monet eivät tiedosta itsessään).

d. Pakottaa keskustelukumppaninsa puolustamaan loogisesti mielipiteitään ja pohtimaan, ovatko ne yhdenmukaisia tieteen ja hänen omien ennako-oletustensa kanssa (monet huomavat, että he eivät pysty tähän).

e. Kunnioittaa Jumalan Sanaa, joka osoittaa sielun syylliseksi.

Muista, että on hyödytöntä, vaikka ihmisiä saataisiinkin vakuuttuneiksi luomisesta, ellei heitä samalla johdateta uskomaan ja luottamaan Luojaan/Vapahtajaan, Jeesukseen Kristukseen. Jumala kunnioittaa niitä, jotka kunnioittavat Hänen Sanaansa. Meidän tulee käyttää Jumalaa kunnioittavia tapoja tavoittaessamme ihmisiä sillä totuudella, josta elämässä on loppujen lopuksi kyse. ■

Kommentti

1. Itse asiassa vain kristillisissä puitteissa tiede voi välttyä olemasta ennalta epäonnistumaan tuomittu. Jopa maalliset tieteen filosofit ovat käytännössä yksimielisiä tästä. Tarvitaan Raamatullisia ennako-oletuksia, kuten todellinen maailmankaikkeus, jolla on tarkoitus ja jonka on luonut Jumalallinen Lainsäätävä, joka ei ollut oikullinen eikä petollinen – Hän loi myös ihmismielen niin, että se oli periaatteessa kykenevä ymmärtämään maailmankaikkeutta.

KEN HAM, Luonnontieteiden kandidaatti ja opettaja,

on USA:n Answers In Genesis-järjestön toimitusjohtaja. Hän on myös suosittu puhuja ja kirjoittaja. Hänen päivittäisiä radio-ohjelmiaan ”Answers... with Ken Ham” (Vastauksia... Ken Hamin kanssa) kuullaan yli 850 radioasemalta maailmanlaajuisesti.